

ریاکاری تقدم توسعه سياسی بر توسعه اقتصادی به بهانه تعویق مصوبه معافیت مالیاتی کارگران

مجید محمدی، ۲۰ دسامبر ۲۰۰۱

در چند ساله اخیر نمایندگان اصلاح طلب مجلس اسلامی "بزدلی تاریخی" خود در عدم دفاع از ابتدایی ترین حقوق شهروندی را با اتخاذ سیاست آرامش فعال" توجیه کرده اند. در عین حال مسدودتر شدن فضای سیاسی جامعه و گسترش دامنه دستگیریها به نمایندگان مجلس را نه نتیجه اجتناب ناپذیر سیاست خویش بلکه ناشی از دخالت های شورای نگهبان و مجمع تشخیص مصلحت و رهبر قلمداد کرده اند. اگر تلفات و امکانات محدود" اصلاح طلبان هنوز زمینه ای برای خرید مظلوم نمایی آنان در میان بخشی از مردم است تعویق مصوبه مالیاتی مربوط به کارگران را دیگر نمیشود بسادگی پای وتوی شورای نگهبان و دخالت های مجمع تشخیص مصلحت نظام نوشت.

مجلس "اصلاح طلب" اسلامی هفته گذشته اجراء مصوبه معافیت مالیاتی حقوق کارگران و کارمندان، تا سقف صد و سی هزار تومان، را یکسال به تعویق انداخت، دلیل اصلی این تصمیم بار مالی دویست و چهل میلیارد تومانی این طرح عنوان شد.

این اولین بار نیست که وقتی پای حق و حقوق کارگران در میان است دولت، مجلس و حکومت اسلامی یاد "بار مالی" میافتند. بیش از بیست سال است حکومت اسلامی به بهانه "جنگ تحمیلی"، دوران سازندگی" و "الویت توسعه سیاسی بر توسعه اقتصادی" و دهها توجیه دیگر حق کارگر را خورده است. در چند ساله اخیر نمایندگان اصلاح طلب مجلس اسلامی "بزدلی تاریخی" خود در عدم دفاع از ابتدایی ترین حقوق شهروندی را با اتخاذ سیاست آرامش فعال" توجیه کرده اند. در عین حال مسدودتر شدن فضای سیاسی جامعه و گسترش دامنه دستگیریها به نمایندگان مجلس را نه نتیجه اجتناب ناپذیر سیاست خویش بلکه ناشی از دخالت های شورای نگهبان و مجمع تشخیص مصلحت و رهبر قلمداد کرده اند. اگر تلفات و امکانات محدود" اصلاح طلبان هنوز زمینه ای برای خرید مظلوم نمایی آنان در میان بخشی از مردم است تعویق مصوبه مالیاتی مربوط به کارگران را دیگر نمیشود بسادگی پای وتوی شورای نگهبان و دخالت های مجمع تشخیص مصلحت نظام نوشت. وقتی پای حقوق کارگری در میان است مجلس اصلاح طلب خود بهترین مرجع برای تشخیص مصلحت نظام" و نگهبان منافع کارفرمایان و دولت است. این دیگر خود جوجه های طرح توسعه

اصلاح‌طلبان است که دارند پوست تخم‌هایشان را میشکنند.

بنا به گزارش کیهان، ۲۷ آذر ۸۰، در آمد ارزی دولت فقط در شش ماهه اول سال جاری معادل سه میلیارد و شش صد هزار میلیون دلار افزایش یافته است. بنا به همین گزارش در همین دوره دولت تصویب کرد که نظام بانکی مبلغ یک میلیارد دلار، یعنی نزدیک به یک سوم افزایش در آمد ارزی (با دلار ۸۰۰ تومانی مبلغ ۸۰۰ میلیارد تومان)، را در اختیار بخش خصوصی قرار دهد. همان روزی که نمایندگان مجلس به اجرای مصوبه مربوط به مالیات کارگران نه گفتند، در همان روز "بار مالی" هفتصد میلیارد تومانی (نزدیک به سه برابر رقم مربوط به کارگران) بخشودگی صاحبان شرکتها و کارفرمایان را با جان دل پذیرا شدند. بنابر این دولت خاتمی و نمایندگان اصلاح‌طلب مجلس در مقابل سوال "بار مالی؟" پاسخ میدهند: بستگی دارد! اما همین پاسخ ریاکاری بحث "تقدم توسعه سیاسی بر توسعه اقتصادی" را نیز نشان میدهد. معلوم میشود که پیام این سیاست علی‌العموم این نیست که ابتدا باید سیاست نمود، مصائب اقتصادی را تحمل کرد و پس از گذر از "باغ سبز" سیاست وارد دوره گشایش اقتصادی شد. آشکارا معلوم میشود که دوره "تقدم سیاست بر اقتصاد" شامل کارفرمایان نمیشود حتی اگر "بار مالی" بخشودگی مالیاتی آنان سه برابر مبلغ معافیت مالیاتی کارگران باشد. این کنه ریاکاری سیاست "تقدم توسعه سیاسی بر توسعه اقتصادی" است. بیست و سه سال است دستمزد واقعی کارگران هر سال کاهش یافته است. طی این مدت مرز خط فقر به بیش از ۱۵۰ هزار تومان رسیده است (بنا به اظهارات رسمی!). تازه وقتی تحت اعتراض و اعتصاب کارگر، بخشی از همین طلب عقب‌افتاده را بخش بخش کرده و بخشی از آن را تحت عنوان "بخشودگی مالیاتی" میخواهند به کارگر پس دهند، یاد بار مالیاتی میافتند! تعویق اجرای مصوبه مالیاتی کارگران اولین حق‌خوری مجلس و اولین اقدام آن در زایل کردن حقوق کارگران نبوده و بی‌شک آخرین آن نیز نخواهد بود. اگر این مجلس با اعتراض گسترده، سراسری و قوی روبرو نشود هر روز کاسه‌ای از آش نذری طرح توسعه را به در خانه‌های کارگران میفرستد. با این اعتراض کارگران در عین حال نشان خواهند داد که دیوارشان آنقدرها هم که اصلاح‌طلبان و طراحان طرح‌های توسعه فکر میکنند کوتاه نیست! اگر "کانون عالی شوراهای اسلامی کار" در اعتراض به این تصمیم مجلس بالاخره شهادت به خرج داده و تهدید کرده که "به خود کارگران توسل میجوییم"، کارگران واقعا باید به خود متوسل شوند. این مبارزه و عرصه‌های اعتراضی دیگر به عیان نشان میدهد که کارگران بدون ایجاد تشکیلات سراسری خویش به سختی میتوانند به اعتراض سراسری و متشکلی دست زنند. در عین حال همین اعتراضات زمینه مناسبی برای طرح خواستهای سراسری، مبارزه سراسری و ایجاد تشکل سراسری است!